

בבא קמא מח

הכניס פירותיו לחצר בעל הבית שלא ברשות... ואם הוזקה בהן, בעל הפירות חייב.
צמצום דברי המשנה: אמר רב: לא שנו אלא שהוחלקה בהן, אבל אכלה - פטור; מאי טעמא? הוה לה שלא תאכל.

תירוץ	קושי על רב
1. אמרי: הוא הדין אפילו פירות נמי פטור מדיני אדם, והא קמ"ל, דאפי' סם המות נמי דלא עבידא דאכלה - חייב בדיני שמים. 2. סם המות נמי באפרזתא, דהיינו פירי תאכל!	הנותן סם המות לפני בהמת חברו - פטור מדיני אדם וחייב בדיני שמים; סם המות הוא דלא עבידא דאכלה, אבל פירות דעבידא דאכלה - בדיני אדם נמי מיחייב, ואמאי? הויה לה שלא תאכל!
אמרי: ומי עדיפא ממתניתין דאוקימנא שהוחלקה בהן? שאלה: ודקארי לה מאי קארי לה? תשובה: אמר לך: בשלמא מתניתין קתני אם הוזקה בהן , שהוחלקה בהן הוא, אבל הכא קתני אם הוזקה ולא קתני בהן , אכילה הוא דקתני.	האשה שנכנסה לטחון חטים אצל בעל הבית שלא ברשות, ואכלתן בהמתו של בעל הבית - פטור, אם הוזקה - חייבת; ואמאי? נימא: הוה לה שלא תאכל!
אמר רבא: ברשות אשלא ברשות קרמית? ברשות - שמירת שורו קבל עליו, ואפי' חנק את עצמו.	הכניס שורו לחצר בעה"ב שלא ברשות, ואכל חטין והתריז ומת - פטור, ואם הכניס ברשות - בעל החצר חייב; ואמאי? ה"ל שלא יאכל!

שאלה: איבעיא להו: היכא דקביל עליה נטירותא, מהו? דנפשיה הוא דקביל עליה, או דלמא אפילו נטירותא דעלמא קביל עליה?

תשובה 1: ת"ש, דתני רב יהודה בר סימון בנוקין דבי קרנא:

לפי הדחייה	לפי התשובה	
פטור בעל השור שלא ברשות - הויה לה שן ברה"ר, ושן ברשות הרבים פטורה	פטור בעל חצר	הכניס פירותיו לחצר בעל הבית שלא ברשות, ובא שור ממקום אחר ואכלן - פטור ואם הכניס ברשות - חייב
וחייב בעל השור ברשות - הויה לה שן ברשות הניזק, ושן ברשות הניזק חייבת	וחייב בעל חצר	

תשובה 2: ת"ש:

לפי הדחייה	לפי התשובה	
פטור בעל השור ר' טרפון היא, דאמר: משונה קרן בחצר הניזק - נזק שלם משלם שלא ברשות - קרן ברה"ר, משלם חצי נזק.	פטור בעל חצר	הכניס שורו לחצר בעל הבית שלא ברשות, ובא שור ממקום אחר ונגחו - פטור ואם הכניס ברשות - חייב
וחייב בעל השור ברשות - קרן בחצר הניזק ומשלם נזק שלם	וחייב בעל חצר	

סיפור שחולק על רב: ההיא איתתא דעלתה למיפא בהוא ביתא, אתא ברחא דמרי דביתא אכלה ללישא חביל ומית, חייבה רבא לשלומי דמי ברחא. לימא פליגא אדרב, דאמר רב: הויה לה שלא תאכל!

אשה שאפתה - רבא חייב לשלם נזק לבהמה שאכלה והוזקה	משנה - הכניס פירותיו לחצר בעל הבית שלא ברשות... ואם הוזקה בהן, בעל הפירות חייב אמר רב: לא שנו אלא שהוחלקה בהן אבל אכלה פטור
הכא ברשות - קביל עליה נטירותא קושי: ומאי שנא מהאשה שנכנסה לטחון חטין אצל בעל הבית שלא ברשות, ואכלתן בהמתו של בעל הבית - פטור, ואם הוזקה - חייבת; טעמא שלא ברשות, הא ברשות - פטור! תירוץ: אמרי: לטחון חטים כיון דלא בעיא צניעותא מידי, לא בעי מסלקי מרוותא דחצר נפשיהו, ועליה דידיה רמי נטירותא, אבל למיפא כיון דבעיא היא צניעותא, מרוותא דחצר מסלקי נפשיהו, הלכך עלה דידיה רמיא נטירותא.	התם שלא ברשות - לא קביל עליה נטירותא